

[Industriministeren]

Westh henviste til. Men der er altså visse af disse ordninger, som jeg også føler vi bør opretholde. Helt specielt har vi jo på finansloven 1990 skåret væk på de direkte virksomhedsstøtteordninger til etablerede virksomheder, som samtidig fik en nedsættelse af selskabsskatten, medens vi har bevaret bl.a. iværksætterydelsen, og det synes jeg var en positiv fordeling. Det var den mest rimelige fordeling, vi kunne nå frem til. Men det er klart, at Industrirådet og Håndværksrådet, som står med etablerede virksomheder, ikke finder en sådan fordeling retfærdig, men den kan jeg godt stå inde for.

Jeg ser frem til et positivt udvalgsarbejde.

Bjørn Westh (S):

Hovedpointen i mit indlæg var, at jeg i og for sig synes, det er udmærket, at man prøver at forenkle, men at man burde have drøftet målsætningen for, hvad vi skal opnå med vores erhvervs politik, inden vi fastlægger, hvilket værktøj vi har brug for. Og det her er sådan set den omvendte diskussion.

Der kan være meget, der er fornuftigt i dette lovforslag, men hvad er det, vi skal bruge det til? Jeg spurgte ministeren konkret, og derfor vil jeg spørge ministeren konkret igen.

Der står, at ministeren, når loven er vedtaget, vil afgøre med sig selv, hvilke af de ordninger, der allerede eksisterer, ministeren finder skal fortsætte, efter at de er blevet afskaffet. Ved vedtagelsen af det lovforslag afskaffes jo en lang række lovgivninger. Det er en kolossal bemyndigelse til ministeren personlig – med den konservative farve, som ministeren vedkender sig. Jeg ved ikke, om hr. Larsen-Ledet er lige så konservativ, men han er vel også en del af regeringen. Personlig ville jeg pille den ud.

Den debat ville vi gerne have her, inden vi sagde ja til dette forslag, og få en fornuftig diskussion om, hvad der skal være i det. Så kunne vi diskutere rammerne bagefter. Det synes jeg ikke ministeren svarede på, og det vil vi bede om at vi får en fornuftig diskussion om.

Det er også vigtigt, at der i formålsparagrafen står, at det skal være muligt at starte nye virksomheder i Danmark, og jeg vedkender mig, at jeg mener, det er vigtigt, at vi har nogle midler på finansloven til erhvervsfremme i Danmark. Ministeren siger jo altså også, at der er nogle støtteområder tilbage for at bevare konkurrenceevnen for vores virksomheder. De har altså en effekt.

Så længe de andre lande har disse ordninger, er det at lade vores virksomheder lidt i stikken, hvis vi slet ikke vil være med. Jeg kan på mange måder være enig i, at det kan være gavnligt at få ordningerne væk i de andre lande, men så længe de har dem, er vores erhvervsliv jo dårligt stillet, hvis vi slet ikke har nogen, og så gælder det selvfølgelig om, at de små midler, vi har i Danmark, bliver brugt effektivt. Jeg mener ikke, det er rart for os at have slagsmål på statskassen, men vi må jo erkende, at de andre lande i EF f.eks. bruger penge på disse ordninger.

Det er blevet sagt, at det her er afbureaukratisering. Nu står der f.eks. i § 13: »Industriministeren fastsætter nærmere regler om gebyrer til dækning af udgifterne ved administration af loven.« Jeg går ud fra, at det er gebyrer til de virksomheder, der skal have noget ud af loven. Man giver dem altså noget, og så tager man samtidig noget tilbage. Var det så ikke nemmere at give dem lidt mindre med det samme og så lade være med at have det bureaukrati med at sende regninger og lave gebyrer og frem og tilbage, og hvad ved jeg? Må jeg spørge ministeren: Er § 13 udtryk for afbureaukratisering?

Et andet konkret spørgsmål er til Bevillingsudvalgets sammensætning: Hvordan har ministeren egentlig tænkt sig det sammensat? Hvem er »det private erhvervsliv« i denne forbindelse? Er det f.eks. også lønmodtagernes organisationer? Hvorfor er dette udvalgs sammensætning så snæver? Er det ikke dér, den egentlige magt kommer til at ligge, når pengene skal deles ud, og er det derfor ikke vigtigt, at vi får det bredt sammensat?

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Med hensyn til hvad der skal ud, og hvad der skal ind af disse ordninger, er det klart, at det ikke er noget, jeg sidder og beslutter selv på mit kontor.

Først og fremmest findes der jo altså en finanslov, som ret nøje beskriver, hvad ordningerne skal bruges til, og hvad de ikke skal bruges til, og det er jo den, jeg indstiller til. Men bortset fra det finder jeg, at det er meget, meget forkert at begynde at fastlægge helt nøje og detaljeret, hvilke ordninger der skal fortsætte, og hvilke der ikke skal fortsætte, hvilke små forrykninger der skal ske, hvorefter vi nedsætter et erhvervsudviklingsråd, som skal til at fastlægge det overordnede.